

Sygn. akt IX P 7/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Mariola Łącka
Sędziowie/Ławnicy:	./.
Protokolant:	Joanna Metera

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r.

sprawy z powództwa L. L. (1) (L.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60.000 zł (sześćdziesiąt tysięcy 00/100) tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia(...) do dnia zapłaty.
2. oddala powództwo w pozostałej części.
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.775 zł (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem kosztów postępowania oddalając wniosek o zasądzenie kosztów postępowania w pozostałym zakresie.
4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa:
 - a. kwotę 3.000 zł (trzy tysiące 00/100) tytułem należnej opłaty sądowej.
 - b. kwotę 394,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote 00/100) tytułem części wydatków.

Sędzia

Sygn. akt IX P 7/19

UZASADNIENIE

Powód L. L. (1) pozwem z dnia 25.03.2019r wniesionym przeciwko (...) Spółce (...) domagał się zasądzenia 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią syna A. L. (1) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia (...) do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że A. L. (1) będąc pracownikiem pozwanej na stanowisku górnika w dniu (...) uległ wypadkowi przy pracy i na skutek doznanych w trakcie wypadku obrażeń zmarł. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 8.10.2015r sygn. akt II K 753/11 pracownicy pozwanej zostali uznani za winnych nieumyślnego spowodowania śmierci A. L. (1) wskutek niedopełnienia obowiązków w zakresie zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Pozwana na zasadzie ryzyka ponosi odpowiedzialność za wyrządzoną powodowi krzywdę. A. L. (1) był jedynym synem powoda, w chwili śmierci miał zaledwie 42 lata. Powód przeżył wyjątkowy wstrząs tracąc syna, z którym był bardzo silnie związany emocjonalnie i do dziś nie może pogodzić się z jego śmiercią.

W dniu (...) pozwana odebrała jego wezwanie o zapłatę zadośćuczynienia ale odmówiła mu wypłaty.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Zarzuciła w pierwszej kolejności, że stosowanie do art. 442¹§1 kc roszczenie w stosunku do niej jest przedawnione.

Przyznała, że wprawdzie jej pracownicy zostali skazani za popełnienie przestępstwa narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu A. F. i A. L. (1) i choć zgodnie z art. 120 kp pracodawca jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej przez pracownika, to w razie umyślnego wyrządzenia szkody pracownik jest obowiązany do naprawienia jej w pełnej wysokości.

Z ostrożności procesowej pozwana podniosła, że żądana przez powoda kwota jest wygórowana zwłaszcza, że Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju na rzecz rodziców A. F. zasądził po 10.000 zł.

Ponadto pozwana w ramach pomocy rodzinie A. L. (1) zatrudniła jego żonę, córkę i zięcia.

Pozwana podniosła także, że zadośćuczynienie za krzywdę staje się wymagalne dopiero w dacie wydania przez sąd wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Syn powoda A. L. (1) był zatrudniony u strony pozwanej jako górnik pod ziemią. W dniu (...) w KWK (...) doszło do wypadku przy pracy, który polegał na niekontrolowanym stoczeniu się zestawu transportowego kolejki spągowej a następnie wykolejenia się wozu napędowego kolejki z kabiną pomocniczą na łuku szyn.

W wyniku tego wykolejenia doszło do zsunięcia się z platform zestawu transportowanych materiałów, które przygniotły pracujących tam pracowników A. L. (1) i A. F..

A. L. (1) wskutek wypadku doznał otwartej rany mózgowiczaszki, zmiążdżenia twarzoczaszki, zmiążdżenia klatki piersiowej oraz jamy brzusznej, które to obrażenia spowodowały jego śmierć (akta osobowe A. L. i dokumentacja powypadkowa).

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju w sprawie III K 753/11 wyrokiem z dnia 8.10.2015r uznał za winnych R. Ś. za to, że mając świadomość usterek wykonywał transport niesprawną kolejką oraz D. R., że mając świadomość usterek dopuścił do ruchu niesprawną kolejkę wskutek czego doszło do jej wykolejenia czym nieumyślnie spowodowali śmierć A. F. i A. L. (1) oraz J. S. i Ł. J. jako nadsztygara maszynowego i dozorcę oddziału, że przez niedopełnienie swoich obowiązków przez dopuszczenie do ruchu niesprawnej kolejki, narazili na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pracowników kopalni.

Następnie Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. wyrokiem z dnia 23.05.2016r utrzymał w mocy powyższy wyrok (załączone akta sprawy II K 753/11).

Zmarły A. L. (1) był jedynym dzieckiem powoda. Łączyły ich bardzo silne więzi emocjonalne. Mieszkali w swoim sąsiedztwie, utrzymywali ze sobą bardzo bliskie i częste kontakty. Wspólnie wędkowali, wspólnie spędzali urlopy i czas wolny.

Powód korzystał z porad i pomocy syna przy zakupie nowych urządzeń telefonu czy samochodu. Pomagali sobie nawzajem w różnych sprawach dnia codziennego.

Kiedy zawiadomiono go o śmierci syna, to zasłabł. Aby uczestniczyć w pogrzebie musiał korzystać ze środków farmakologicznych.

Poznał okoliczności śmierci syna ale ze względu na stan zwłok nie można było otworzyć jego trumny. W pół roku po śmierci syna doznał zawału serca i wszczepiono mu stenty. Obecnie ma rozrusznik serca. W cztery miesiące po śmierci syna u jego żony zdiagnozowano nowotwór lewego płuca i po czterech latach choroby zmarła.

Obecnie powód mieszka sam, utrzymuje kontakt z synową i wnukami. Po śmierci syna powód nie korzystał z pomocy psychologiczno-psychiatrycznej.

Obecnie pracuje jako ochroniarz, nawiązał kontakt z innymi osobami w jego wieku.

Powód nie jest w stanie opisać bólu i cierpienia jakiego doznał wskutek śmierci syna. Z jego śmiercią się nie pogodził. Kilka razy w tygodniu chodzi na grób syna i żony.

Ma poczucie winy bo namawiał syna do podjęcia pracy w kopalni (zeznania św. B. L., W. L. k. 104-105 akt sprawy, zeznania powoda k. 120-122 akt sprawy).

Nagła i tragiczna śmierć syna spowodowała u powoda silny uraz psychiczny, którego skutkiem było powikłanie procesu żałoby.

Dodatkowo śmierć żony pogłębiła poczucie straty, bezsilności i utraty sensu życia. Do patologizacji żałobnej doszło także z powodu samoobwiniania się za śmierć syna z powodu namówienia go do podjęcia pracy w kopalni.

U powoda stwierdzono epizod depresyjny w przebiegu żałoby powikłanej i przewlekłej.

Mimo, że obecnie doszło do reorganizacji życia powoda i powróciły poprawne reakcje społeczne nadal występują u niego zmienne nastroje i nerwowość (opinia biegłego psychiatry k.131-132 akt spr.).

W dniu (...)pełnomocnik powoda zwrócił się do pozwanej o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 150.000 zł w związku ze śmiercią syna A.. Pozwana w piśmie z dnia 2.08.2016r odmówiła zawarcia ugody w tej sprawie wskazując, że żądane kwoty są znacznie wygórowane (k. 28-31 akt spr.).

Mimo odmowy wypłaty zadośćuczynienia przez pozwaną powód nie wystąpił wówczas na drogę sądową gdyż od śmierci żony upłynęło zaledwie dwa lata i nie był psychicznie zdolny wówczas by wracać do śmierci syna (zeznania powoda k.121a akt spr.).

Sąd uznał zeznania świadków i powoda za wiarygodne. Są one konsekwentne i nawzajem się potwierdzają.

Za przekonującą i rzeczową sąd uznał również opinię biegłego psycholog.

Została ona wydana w oparciu o badanie osobiste powoda i wyniki przeprowadzonych testów psychologicznych.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Niezasadny jest zarzut, że zgodnie z art. 442¹§1 kc roszczenie powoda jest przedawnione.

Zgodnie bowiem z art. 442§2 kc jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa, bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia.

Bezsporne jest, że szkoda wyrządzona wypadkiem z dnia(...)wynikła z przestępstwa, którego sprawcami byli pracownicy pozwanej, wykonując w tym dniu pracę na jej rzecz.

Zostało to niezbicie stwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, jej odpowiedzialność nie jest subsydiarna w stosunku do odpowiedzialności pracowników, których uznano za winnych popełnienia przestępstwa.

Stosownie o art. 120§1 kp to pracodawca jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej przez pracownika przy wykonywaniu jego obowiązków pracowniczych.

Zgodnie z utrwalonym w judykaturze i doktrynie poglądem za osobę trzecią uważa się także innego pracownika (uchwała SN z 13.05.1975r sygn. akt II PZP 5/75).

Niewątpliwie strona pozwana jest przedsiębiorstwem prowadzącym na własny rachunek zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody i jej odpowiedzialność za szkodę doznaną przez powoda wynika z art. 435§1 kc.

Pozwana zresztą nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności na zasadzie ryzyka.

Nie kwestionowała ona również prawa powoda do zadośćuczynienia na podstawie art. 446§4 kc a jedynie jego wysokość.

Śmierć syna A. była dla powoda bardzo traumatycznym przeżyciem. Dramatyczne okoliczności jego śmierci potęgowały ból po utracie jedyne dziecko.

Powód pozostawał z synem w bardzo bliskich i przyjacielskich stosunkach. Miał prawo oczekiwać, że syn otoczy go opieką w starości.

Jego poczucie osamotnienia i pustki po stracie syna spotęgowała choroba i śmierć żony.

Stwierdzono u niego epizod depresyjny w przebiegu żałoby powikłanej i przewlekłej.

Dlatego też Sąd uznał, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia będzie 60.000 zł.

Ustalając kwotę zadośćuczynienia Sąd uczynił to w oparciu o okoliczności tej sprawy zatem kwoty zasądzonych zadośćuczynień w innych postępowaniach jak podnosiła pozwana nie mogły odnieść istotnego wpływu na ocenę zasadności roszczeń powoda.

Biorąc pod uwagę, że obecnie powód zreorganizował swoje życie, proces żałoby został zakończony i obecnie utrzymuje on poprawne relacje społeczne, wrócił do pracy, wyjeżdża za granicę, cieszy się życiem wnuków Sąd uznał, że zadośćuczynienie ponad kwotę 60.000 zł jest wygórowane i ponad tą kwotę powództwo oddalił.

Odstetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził zgodnie z żądaniem powoda stosownie do art. 481§1 kc.

Powód bowiem wezwał pozwaną w dniu 7.07.2016r o zapłatę zadośćuczynienia.

W tej dacie sytuacja powoda i rozmiar doznanej przez niego krzywdy były pozwanej znane. Nawet jeżeli żądanie uznała za wygórowane mogła je ocenić inaczej zaproponować wypłatę w niższej kwocie. Nie uczyniła tego zatem spóźniła się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego.

Zasądzenie odsetek dopiero od daty wyrokowania mimo wcześniejszego wezwania do spełnienia świadczenia jest w niniejszej sprawie niezasadne.

Wyrok ma bowiem charakter deklaratoryjny a nie konstytutywny. Zasądzenie odsetek od daty wyrokowania jest zachętą dla wierzyciela by nie spełniał bez procesu sądowego nawet w części słusznych roszczeń dłużnika.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na mocy art. 100 kpc w związku z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r (Dz. U. z 2016, poz. 623 ze zm.) oraz przepisy §9 ust. 1 pkt 5 w związku z §2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 poz. 1888 ze zm.) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz.1804 ze zm).

Sąd mając na uwadze, że spór w niniejszej sprawie w istocie sprowadzał się do wysokości zadośćuczynienia, nie przeprowadzono skomplikowanego postępowania dowodowego uznał, że nakład pracy pełnomocnika powoda nie był znaczny i nie uzasadniał przyznania wynagrodzenia w podwójnej stawce.

Ponieważ pozwany przegrał sprawę w 75%, Sąd obciążył go w tym zakresie kosztami postępowania.

Sędzia: